Ἐν Πειραιεῖ τῇ 25 Φεβρουαρίου 1941

Ἀξιαγάπητη..

εἶσαι μιά μορφωμένη γυναίκα καί ὄχι «παλιοκαρίτσα» καί γι' αὐτό δέν διστάζω νά σέ γράψω, νά σέ εμπιστευθῶ, καί νά ἐξηγηθῶ μέ σχετική ἐλευθερίαν.

Ἡ ποιητή σου φίλη κ. Ρ... μέ ἐβεβαίωσε καί μέ παρακάλεσε μεθ' ὅρκου ὅτι "μέ συμπαθεῖς" !;;;;;;;;;

Αὐτή ἡ λέξις, αὐτό τό ὅτι καταδέχεσαι νά περιβάλης ἐμένα, μέ τό εὐγενές καί ἁγνόν, ἀλλά καί ἐμπορικόν ὄνομα, αὐτό αἴσθημα, μέ ἀνεστάτωσε κυριολεκτικῶς, ὡς ἦτο φυσικόν, καί δέν μέ ἀφήνει νά ἡσυχάσω οὔτε στιγμήν.

Ἐγώ, ἐσύ, πολλά χρόνια, ὡς θά ἀντελήφθης, μόνη τήν πραγματικότητα μου καί διακριτικότητα μου, ἐπροσπάθησα πολλάκις σέ σένα, καί μή ἠμπορῶν νά ἀντέξω εἰς τά σπάνια θέλγητρα σου, σέ ἐξέθεσα γραπτά μας ἐγγραφότατα μέ τήν γλῶσσαν τῶν ματιῶν, την πρός σέ ἀδυναμίαν μου, τα αἰσθήματα μου, καί τούς πόθους μου.

Τό συμπέρασμα: ἐάν ἡ φίλη σου δέν μέ κοροϊδεύη, καί εἶναι ἀληθῆ, τα ὅσα μέ διαβεβαιοῖ, τότε, μα τότε εἴτε τό θέλεις εἴτε δέν τό θέλεις, εἴτε τό θέλω εἴτε δέν τό θέλω, εἴμεθα ψυχικῶς ἡνωμένοι... διότι αναμφιβόλως αἱ ψυχαί καί τό συμπαθές τῶν ψυχῶν αἰσθημα, διευθύνουν τάς σχέσεις καί τάς τύχας ἀκόμη τῶν ἀνθρώπων ἐκτός τῶν αἰσθηματικῶν σχέσεων. Καί ὅτι εἴμεθα ψυχικῶς ἡνωμένοι ἀποδεικνύεται καί ἀπό τό ὅτι συνεπάθησα καί ἐπόνεσα καί ἐγώ πολύ διά χωρισμόν σου, προχθές, ἀπό μερικά ἰδιαίτερα σου, τα ὁποῖα ὀρθῶς μοί ἐνεπιστεύθη ἡ φίλη σου... ἐκτός (τό παραδέχομαι αὐτό) ἐάν ἡ φίλη σου καί τά μαγνητικά σου μάτια, μέ κοροϊδεύουν, ὥστε σάς παρακαλῶ θερμῶς νά μέ βγάλετε ἀπό αὐτήν τήν πλάνην καί ὅλο νά μοί ἀποδώσετε, ἄν ὄχι τήν ἀπώλειαν ἡσυχίαν μου που εἶναι φυσικῶς ἀδύνατον, τουλάχιστον τήν σχετικήν ἡσυχίαν. ἵνα ὄχι ἐάν προσέξη μέ τό χέρι σου εἰς τήν καρδίαν μου, ἡ ὁποία θά μέ ἐπιστραφῆ, εἶναι ἀρκετόν.

Διά νά μέ καταλαβαίνης καλλίτερα (ὅπως γράφω) δημοτικίζουσα, καί διά νά μή μεταχειρισθῶ λέξεις καί φράσεις ὁμάς, ἐλπίζω νά σέ παρουσιάσω μίαν παραβολικήν εἰκόνα καί παραστατικήν, τῆς σημερινῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως μου κ.τ.λ.

Ἐγώ εἶμαι σήμερα ἕνας ναναρος ἤ μᾶλλον ἕνας ἐργατικός, διά νά μεταχειρισθῶ τήν γλῶσσαν τῆς ἐποχῆς, τήν σημερινήν, τραυματίας δύο μεγάλων πολέμων, τοῦ πολεμικοῦ πολέμου καί τοῦ αἰσθηματικοῦ πολέμου.

Εἰς τόν πρῶτον ἔδωσα πολλάς, σκληράς μάχας καί δίδω ἀκόμη, ἀλλά ἀπό αὐτόν τόν πόλεμον εἶμαι επικίνδυνος τραυματισμένος, ἀφοῦ ἔχω χάσει ἤδη ἄνω τῶν 250,000!!...ἐτη, ἐντός 1½ ἔτους.

Εἰς τόν αἰσθηματικόν πόλεμον ἐπίσης, ὁμολογῶ, ὅτι ἔδωσα πολλάς μάχας, καί ἐπληγώθηκα καί ἀπό ἕνα πολύ βαθειά, καί ἐνα ἀδικα, διά νά μη εἰπῶ τραγικός, θάνατος, μέ ἐπλήγωσε πολύ καί εἰς τήν καρδιά μου, καί εἰς τήν συνείδησιν μου, κυρίως.

Μέ αὐτά τά σοβαρά τραύματα, ἀναβαίνω ἤ μᾶλλον ἀνέβηκα τόν γολγοθά μου ἀπό τήν κορυφήν τοῦ ὁποίου βλέπω (ἐκτός ἐάν εἶναι μιά παραίσθησις) εἰς τούς ἀπό τήν ἄλλην μεριά πρόποδας του, ἕνα μᾶλλον μέν ἀλλά μαγευτικόν κῆπον, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς φυσικόν, εἶναι προσωπικῶς ἰδικός σου, καί εἶσαι μέσα σ' αὐτόν σάν μία κηπουρός, εἶναι παραδεκτό ὁ κῆπος αὐτός προσωπικῶς ἰδικός σου, ἀλλά ἔχει τήν κατοχήν αὐτοῦ τήν δουλειάν καί τήν νομήν, ὅπως λέγουν οἱ δικηγόροι, μέ ἀδιαφιλονικήτους τίτλους, ἕνας δικτάτωρ κοσμοκράτωρ. ὁ κῆπος αὐτός σέ παραβάλλω καί ὅτι βλέπω καί φαντάζομαι, ἔχει τούς ὡραιοτέρους καί τούς χυμωδεστέρους καρπούς μεταφορικῶς, ἄνθη καί θεραπευτικά, βότανα ἀπό τά σπάνια, ἀλλά ὁ αὐστηρός δικτάτωρ απαγορεύει εἰς, αὐστηροτάτην ποινήν, τήν χρησιμοποίησιν αὐτῶν, καί δι' ἄλλον ἐκτός αὐτοῦ! εἰς τόν κῆπον αὐτόν πολλές φορές ἔχεις σημπαραστάτην φιλόσοφον, καί βοηθόν, τήν φίλην σου κ. Ρ... Διά νά κατέβω τόν ἀπότομον γολγοθά μου, καταπονεμένος καί ἐξηντλημένος ὅπως εἶμαι ἀπό τά τραύματα μου, τήν ὁποίαν, τό γοητευτικό καί βαθύτερον εἶναι τό ἐκ μέρους σου δοθέν, καί νά φθάσω εἰς τόν παράδεισον κῆπον σου, εἶναι πολύ (ἐπίσημα) ἐπικίνδυνον καί ἀδύνατον δι' ἐμέ, ἐάν δέν μέ βοηθήσετε σύ καί ἡ βοηθός σου..

Σάς ἐρωτῶ λοιπόν καί τάς δύο. ἐάν φωνάξω, ἐγώ ὁ ψυχικός σύντροφος σου, ὅπως φωνάζω σήμερον διά τήν σωτηρίαν μου

δυνατά δια τά με ακούσατε δά δημήτρη τα μου βοηθήσατε τα παλέβα; Θα δημήτρη τα μέ εναγάπησε εκείνη που σου αυτοί τον ωφαδεύτηκον; Θα δημήτρη εσύ μερίαν τα μέ δεχθής εν αυτοί που τα μέ τσεφδάγη, εν τη παρουσία σου, σου σε χαραμπαίξε; που τα μέ δραπετεύση μια φορά, τσουμπούρο με τα φύλλα που δραπετεύτηκα σου εφοδια, βόλαια που εφούλα του μπιστού του; Θα δημήτρη τα μου η Λαζινιά η εδώ που αι η κρύη αμόρα ότ' εμε τον ναναμόν; . . τον πατρικιον, και όχι τον Δαμιανόν

Εαν δε ήτε παλαφατιμή η απαντή σας, ως τας ερώτησα μου αυτούς, ένα "ναι" ή ένα "όχι" έφτανε, εαν πρόσεχε μέ, το χαμε του εις την τσι εωσθερή σαφρόναν μου, είτε αμαρτον. που με ακούσατε α. τ. λ.; τώρα το ιδιο δα με παλεβατε ει δυο σας εαι δημήτρη, από τον γερο δά μου α. τ. λ. είτε ι δικη σας δουλειά, εγώ εβασανιζόνταν φυλάω δικαία από εμένα, δι ιδιο, που μου τη βοηθειαν σας που με άκουσε ευμενεια αυτή την δεμπα!!

Εωσθή που τα λόγια που σου έγω, είναι "ωχρά πάση, εμείς να μη μείνη ανάμεσο που τα παιδιά παίμνη το παιδί, που εγώ εαι το παίρνω", εγώ τον τρόπον που επιμένω τα επιτυγχάνω αυτό το παιδί μου αυτό την εμπρεσθειά σου. Πρώτον να γνωρίσης ότι η αρμονομαία σου με την μουσική αν και έχει μιαν μέρη ιδιον. είναι μουσική μπρα εαυτά. Δεύτερον παίζω βιολί, και δα μέσα δεξιοτεχνία. Από το χαρακτήρα. Εαν έναν εωσθερόν που αν λόγον, εαι εβρισε η ερώτησε, ότι εγώ εν επιμένω που την παλαιά αθηνού γερασμένα αμέσως, γράφω που αποχαιρετώ με μια τέχνια εωσθερή, άσχημες δα με χαραμπίξης, αν όχι έχεις, απόντες. Αμά δεν είτε εδώ. Εγώ δεν επιχειρώ δι' αυτό, διότι η ιδέα μου πάει που είναι της ύφους σου πάρα πολύ ανώτερον ωφέλιμα σας εσωτερικήν, από μεγάλον άνδρα, σοβαρόν που σοφόν άμα με μου. Παραφρώ παλιόν μάσημα για παραδείγματα. Εξαφνα, εσύ παραδείγματι, ο Μεγαλέξανδρος ένω ετοιμάζετο να δύση την εκβολήν μεγάλη που αποφασιστική μάχη, εν την οποία ως γνωστόν έχασε το ωδή, αποβραδίς την αποχώρησε εμπιστη εωσθερή. Εαν ο μεγάλος φιλόσοφος, σοφιστής που ωραίος, Βίκτωρ Ουγκώ, εβδομηντούτη εν έγραφε εμπιστή μαθητικά εωσθερά, εν μιαν μικράν ώραν εμπνεύσεως, τη οποία το όνομα με διαφέρει αυτή τη δημη, που από την οποίαν επιστροφή που έγραφε μεγάλα εν τη αθανάτου έργου του. Και αυτός ο, σεβάσμιος Ζοζεφίν βασγκές με ... 300 γυναίκας δεν γνωρίστηκε του, που εν ώρα αποκαρδιώσεως πήραν πρόσκλησιν εμπιστής που τον αποχώρησε εδώ πολλά χρόνια η τσόλαη που δεύτερη Σουαρεσίνη, δια την οποίαν, ως λέγον, έγραψε τα παθητικά μάλα τα αμαλία του αμάλιας του. Και αφού τον ωμίλησε, α, μι σύνι εδώ αφεντικό. Και ο χριστός αυτός απόμη, ένω ετοιμάζετο δια το μαρτύριον του, εδέχθη μεθ' ευχαριστίας τα χαδιά της αμαρίας Μαγδαληνής, αγαπαλαβιτσιτάλες. Αφηγιτόν δάλον βίρτα, που ώρα που πηγαίνω τα παίζω δεξιοτεχνίαν δια. Αυτά τα ωραία δεν μπόρεσε με χρήματα που με παλιογρόσια που σι ... Η φύση με διδασκάλους. Δεν φοβόμουν από αυτή.

Η λιθόγραφον Η φύση σου ξένου παιδί, δα γέρασε (παλαιό ανέκδοτο) με το γραφείο σου αυτό, που δα σοφασθή παιδούλα. Θα γελάσης που σι!! Γελάσατε, αμά μετά το γέρασε, σοβαρευθήτε που αποφασίσατε το ναι η όχι. την αποφασίσατε σας δεύτερη, τα είναι βεβαία δ' τι δα δη σοβασθή.

εαι ωραιοποιός δασκαλός σου.